

PÁ 17. ledna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 2. kapitulu „Blahoslavenství“ z knihy Myšlenky o naději (MB 6–44; MON 12–31).
„Všichni, kdo si uvědomují svou duchovní chudobu a cítí, že v nich samých není nic dobrého, mohou získat spravedlnost a sňu tím, že budou vzhlížet k Ježíši. Spasitel řekl: ‚Pojďte ke mně všichni, kdo se námáháte a jste obtíženi břemeny‘ (Mt 11,28). Vyzývá vás, abyste vyměnili svou chudobu za bohatství jeho milosti. Nejsme hodni lásky Boží, avšak Kristus, naše záruka, je jí hoden a může spasit všechny, kdo k němu přijdou. Ať jste prožili v minulosti cokoli, ať jsou vaše nynější poměry sebetžlivější, přijdete-li ke Kristu takoví, jací právě jste, slabí, bezmocní a zoufalí, vyjde vám náš soucitný Spasitel zdaleka vstříc. Přijme vás do svého laskavého náručí a oděje vás svým rouchem spravedlnosti. Představuje nás Otcí, oděné bílým rouchem své povahy. Přimlouvá se za nás u Boha slovy: Já jsem se postavil na místo tohoto hříšníka. Nehleď na zbloudilé dítě, nýbrž hleď na mne! I kdyby na nás satan žaloval, i kdyby nás obviňoval z hříchu a požadoval nás za svou kořist, krev Kristova se za nás přimlouvá s větší mocí.“ (MB 8.9; MON 13.14)

Otázky k rozhovoru

1. Ve výše uvedeném citátu se říká, jak nás Ježíš představuje Otcí: „Představuje nás Otcí, oděné bílým rouchem své povahy.“ *Nezáleží na tom, jak moc jsme někdy zklamáni z našich chyb a nedostatků nebo jak neumíme druhým prokázat lásku, kterou na nás vylévá Bůh. Důležité je, abychom se vždy znovu vraceli k úžasné zprávě, že Otec nás přijímá, protože Ježíš nás představuje svému Otcí oblečené v bílém rouchu své povahy. Proč je důležité si to připomínat?*
2. Představte si, jak se musela cítit skutečná matka v případě dvou žen, které předstoupily před Šalomouna ve sporu o dítě? Uvažujte nad jazykem emocí popsanych v 1Kr 3,26. V čem nám tento verš pomáhá pochopit popis Božích emocí ve vztahu k jeho lidu v Oz 11,8?
3. V evangeliích jsme viděli, že se Ježíše velmi často bolestně dotýkaly potřeby lidí. Co tehdy dělal? Reagoval na ně. Jaké jsou praktické možnosti, kterými jako jednotlivci nebo možná jako společenství můžete naplnit potřeby těch, kteří touží po útěše a povzbuzení?

16:45

✦ **Texty na tento týden – Ž 103:13; Iz 49:15; Oz 11:1–9; Mt 23:37; 2K 11:2; 1K 13:4–8**

✦ Základní verš

„Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu.“ (Iz 49:15)

Emoce se v souvislosti s vírou často považují za nechtěné či nevídané a je prý třeba se jim vyhýbat. Jsou lidé vnímající emoce jako iracionální, a proto by podle nich dobrý křesťan neměl být považován za „emocionálního“. Některé filozofické směry ve starověkém Řecku považovaly naopak za ideál „racionálního člověka“, který (většinou) umí vzdorovat různým touhám nebo dokáže své emoce ovládat prostřednictvím střízlivého uvažování.

Ano, nespoutané emoce mohou být problematické. Bůh však stvořil lidi se schopností prožívat emoce. A nejen to. Bůh sám se v Písmu představuje jako bytost cítící hluboké emoce. Pokud Bůh může prožívat hluboké emoce, jak to důsledně vykresluje Bible, pak emoce nemohou být ve své podstatě špatné nebo iracionální – protože Bůh Bible je dokonale dobrý a má dokonalou moudrost.

Jestliže poznáme a uvědomíme si, že Boží láska k nám je naplněna emocemi, můžeme z toho odvodit nádherné pravdy o našem Stvořiteli a Vykupiteli. Vždy je však třeba mít na paměti, že jeho láska (emocionální nebo jiná) je dokonalá a neměli bychom ji považovat za stejnou, jak ji prožíváme my lidé.

✦ Osnova lekce:

Při studiu čtvrté lekce uvidíme, že Písmo představuje Boha nejen jako velkého a nás převyšujícího, ale také jako toho, kdo je schopný prožívat hluboké emoce ve vztahu ke svému stvoření.

- Ž 103:13; Iz 49:15; Jr 31:20 - Boží mateřská/otcovská láska (neděle)
- Oz 11:8.9 - Boží láska, která cítí bolest z odmítnutí (pondělí)
- Mt 9:36 - Ježíšova soucitná láska (úterý)
- Ž 78:58.59; 2K 11:1.2 - Boží žárlivá láska (středa)
- 1K 13:4–8 - Boží láska jako vzor pro naši lásku (čtvrtek)

NE 19. ledna – VÍCE NEŽ LÁSKA RODIČŮ

Ž 103:13 „Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí.“

Iz 49:15 „Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu.“

Jr 31:20 „Což je mi Efrajim syn tak drahý, dítě mého potěšení? Kdykoli však o něm mluvím, znovu a znovu si ho připomínám. Proto je mé nitro nad ním zneklidněno. Slituji, slituji se nad ním, je výrok Hospodinův.“

Pl 3:21.22 „²¹Beru si však k srdci a s důvěrou očekávám ²²Hospodinovo milosrdenství, jež nepomíjí, jeho slitování, jež nekončí.“

Jr 31:20 ČSP „Je Efrajim mým drahým synem? Je dítětem, v němž mám potěšení? Vždyť pokaždé, když proti němu mluvím, na něj stále pamatuji. Proto je mé nitro kvůli němu rozrušeno; jistě se nad ním slituji, je Hospodinův výrok.“

PO 20. ledna – LÁSKA, KTERÁ SVÍRÁ SRDCE

Oz 11:8.9 „⁸Což bych se tě, Efrajime, mohl vzdát, mohl bych tě, Izraeli, jen tak vydat? Cožpak bych tě mohl vydat jako Admu, naložit s tebou jako se Sebójímem? Mé vlastní srdce se proti mně vzepřelo, jsem pohnut hlubokou lítostí. ⁹Nedám průchod svému planoucímu hněvu, nezničím Efrajima, protože jsem Bůh, a ne člověk, jsem Svatý uprostřed tebe; nepřijdu s hněvivostí.“

Oz 11:1-7 „¹Když byl Izrael mládenečkem, zamiloval jsem si ho, zavolal jsem svého syna z Egypta. ²Proroci je volali, oni se však od nich odvraceli, obětovali baalům, pálili kadidlo tesaným modlám. ³Ačkoli jsem sám naučil Efrajima chodit, on na své rámě bral modly. Nepoznali, že já jsem je uzdravoval.“

⁴Provázký lidskými jsem je táhl, provazy milování, byl jsem jako ti, kdo jim nadlehčují jho, když jsem se k němu nakláníl a krmil jej. ⁵Nevrátí se do egyptské země, ale jeho králem bude Ašúr, neboť odmítl vrátit se ke mně. ⁶V jeho městech bude rádit meč, skoncuje s jeho mluvky, pro jejich záměry je pozře. ⁷Můj lid se zdráhá vrátit se ke mně; když ho volají k Nejvyššímu, nikdo se nepozvedne.“

Oz 1:2 „Začíná Hospodinova řeč skrze Ozeáše. Hospodin Ozeášovi řekl: „Jdi, vezmi si nevěstku a ze smilstva měj děti. Země jen smilní a smilní, odvrací se od Hospodina.““

Dt 1:31 „I v poušti, kde jsi viděl, jak tě Hospodin, tvůj Bůh, nesl, jako nosí muž svého syna, po celé cestě, kterou jste prošli, až jste došli k tomuto místu.“

1z 63:9 „Každým jejich souzením byl sužován a anděl stojící před jeho tváří je zachraňoval; svou láskou a shovívavostí je vykupoval, bral je na svá ramena a nosil je po všechny dny dávné.“

1Kr 3:26.27 „²⁶Tu řekla kráľi žena, jejíž syn byl ten živý a již se srdce svíralo soucitem nad jejím synem: „Prosím, můj pane, dejte to živé novorozené já, jen je neusmrcujte!“ Ale druhá řekla: „Ať není ani moje ani tvoje. Rozetněte je!“ ²⁷Tu král rozhodl: „Dejte to živé novorozené té, která řekla: „Neusmrcujte je,“ to je jeho matka.““

Gn 43:29.30 „²⁹Tu se rozhlédl a spatřil svého bratra Benjamína, syna své matky, a tázal se: „Toto je váš nejmladší bratr, o kterém jste se mnou mluvili?“ A dodal: „Bůh ti buď milostiv, můj synu!“ ³⁰Nato se Josef rychle vzdálil. Byl hluboce pohnut a dojat nad bratrem až k pláči; vešel proto do pokojíku a rozplakal se tam.“

ÚT 21. ledna – JEŽÍŠŮV SOUCIT

Mt 9:36 „Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře.“

2K 1:3 „Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útechy!“

Ef 2:4 „Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval.“

Mt 18:27 „Pán se ustrnul nad oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odпустиł.“

L 10:33 „Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem.“

L 15:20 „I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnutí lítostí běžel k němu, objal ho a políbil.“

Mt 14:14 „Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto. I uzdravoval jejich nemocné.“

Mk 1:41 „Ježíš se slitoval, vztláhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.““

Mk 6:34 „Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem.“

L 7:13 „Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: „Neplač!““

Mt 23:37 „Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabjíš proroky a kamenuješ ty, kdo byli k tobě posláni; kolikrát jsem chtěl shromáždit tvé děti, tak jako kvočna shromážďuje kuřátka pod svá křídla, a nechťeli jste!“

ST 22. ledna – ŽÁRLIVÝ BŮH?

Ž 78:58.59 „⁵⁸Na posvátných návrších ho uráželi, svými modlami ho podnutili k žárlivosti. ⁵⁹Bůh se rozlútil, když to vše slyšel, velmi si zprotnil Izraele.“

2K 11:1.2 „¹Kéž byste ode mne snesli trochu nerozumu – ano, snášejte mne! ²Vždyť vás žárlivě střežím Boží žárlivostí; zasnoubil jsem vás jedinému muži, abych vás jako čistou pannu odevzdal Kristu.“

Dt 4:31 „Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, je Bůh milosrdný, nenechá tě klesnout a nepřipustí tvou zkázu, nezapomene na smlouvu s tvými otci, kterou jim stvrdil přísahou.“

Dt 4:24 „²³Dávejte si pozor, abyste nezapomněli na smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou s vámi uzavřel, a neudělali si tesanou sochu, zpodobení čehokoli, co ti Hospodin, tvůj Bůh, zakázal, ²⁴neboť Hospodin, tvůj Bůh, je oheň šířající, Bůh žárlivě milující.“

Dt 6:14.15 „¹⁴Nesmíte chodit za jinými bohy z božstev těch národů, které jsou kolem vás, ¹⁵neboť uprostřed tebe je Bůh žárlivě milující, Hospodin, tvůj Bůh. Ať Hospodin, tvůj Bůh, nevzplane proti tobě hněvem a nevyhladí tě z povrchu země.“

Joz 24:19 „Tu řekl Jozue lidu: „Nebudete moci sloužit Hospodinu, neboť on je Bůh svatý. Je to Bůh žárlivý, nepromine vám vaše nevěrnosti a hříchy.“

Na 1:2 „Hospodin je Bůh žárlivý a mstitel. Mstitel je Hospodin, vládce rozhořčený. Pomstou stíhá Hospodin své protivníky, hněvem pronásleduje nepřátele.“

1K 13:4 „Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá.“

Jr 2:2 „Jdi a povolávej v Jeruzalémě: Toto praví Hospodin: Připomínám ti zbožnost tvého mládí, tvou lásku před sňatkem, jak jsi za mnou chodila pouští, zemí neosívanou.“

Jr 3:1-12 „¹Řekl: „Jestliže muž propustí svou ženu a ona od něho odejde a vdá se za jiného, smí se k ní znovu vrátit? Což by tím země nebyla nesmírně potřísněna? Smilnila jsi s mnoha druhy, avšak vrať se ke mně, je výrok Hospodinův. ²Pozdvihni své oči na holá návrší a pohleď: Kde ses neposkrvnila nevěrou? Kvůli nim jsi vysedávala při cestách jako Arab na poušti, potřísnila jsi zemi svým smilstvem, svými zlořády. ³Byla zadržena vláha, nepřišel podzemní déšť, ale ty máš čelo nevěstky, odvrhla jsi stud. ⁴Což ani teď ke mně nezvoláš: „Můj Otče, tys byl vůdce mého mládí?“ ⁵Ale říkáš: „Bude mě na věky hlídat, ustavičně stát na stráži?“ Hle, mluvíš a pácháš zlé věci, jak jen můžeš.“ ⁶Hospodin mi za dnů krále Jósijáše řekl: „Viděl jsi, co provedla ta izraelská odpadlice? Chodila na kdejakou vysokou horu i pod kdejaký zelený strom a smilnila tam. ⁷Řekl jsem: Po tom všem, co provedla, se vrátí ke mně. Ale nevrátila se. Viděla ji její sestra, judská věrolomnice. ⁸Pro všechno cizoložství, jehož se ta izraelská odpadlice dopustila, jsem se rozhodl, že ji propustím, a dal jsem jí rozlukový list. Ale její sestra, judská věrolomnice, se nebála, šla a smilnila také. ⁹Svým lehkovážným smilstvem potřísnila zemi, cizoložila s kamenem i dřevem. ¹⁰Ani po tom všem se ke mně její sestra, judská věrolomnice, neobrátila celým srdcem, nýbrž licoměrně, je výrok Hospodinův.“ ¹¹Hospodin mi řekl: „Izraelská odpadlice je spravedlivější než ta věrolomnice judská. ¹²Jdi a proveď směr k severu tato slova: Navrať se, izraelská odpadlice, je výrok Hospodinův, já se na vás neosopím, neboť jsem milosrdný, je výrok Hospodinův, nechovám hněv navěky.“

ČT 23. ledna – SOUCITNÝ A VÁŠNIVÝ BŮH

1K 13:4-8 „⁴Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. ⁵Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. ⁶Nemá radost ze špatnosti, ale vzdycy se raduje z pravdy. ⁷Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. ⁸Láska nikdy nezanikne. Proroctví – to pomine; jazyky – ty ustanou; poznání – to bude překonáno.“

Iz 63:9 „Každým jejich souzením byl sužován a anděl stojící před jeho tváří je zachraňoval; svou láskou a shovívavostí je vykupoval, bral je na svá ramena a nosil je po všechny dny dávné.“

Žd 4:15 „Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“

Sd 10:16 „Odstranili ze svého středu cizí bohy a sloužili Hospodinu. I ustrnul se nad bídou Izraele.“

L 19:41 „Když už byl blízko a uzřel město, dal se nad ním do pláče.“

Iz 49:10.15 „¹⁰Nebudou hladověti ani žíznit, nebude je ubíjet sálající step a sluneční žár, neboť je povede ten, jenž se nad nimi slitovává, a dovede je ke zřídli vod. ¹¹Na všech svých horách učiním cestu, mé silnice budou vyvýšeny. ¹²Hle, jedni přijdou zdaleka, jiní od severu a jiní od moře a jiní ze země Síňanů.“ ¹³Plesejte, nebesa, a já seje, země, ať zvučně plesají hory, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, slitoval se nad svými ujařmenými! ¹⁴Sijón říkával: „Hospodin mě opustil, Panovník na mě zapomenuł.“ ¹⁵„Cožpak můžeš zapomenout ženu na své pacholátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu.“

Mt 9:36 „Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře.“

Mt 14:14 „Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto. I uzdravoval jejich nemocné.“

Ř 5:5 „A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“

1Te 3:12.13 „¹²Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme, ¹³ať pošlívá vaše srdce, abyste byli bezúhonní a svatí před Bohem, našim Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými.“

